

The Gentle Woman

*onderzoeksproject voor mugmetdegoudentand
voor davy pieters en lineke rijxman
tekst jibbe willems – 19 8 '16*

1. Uitroepteken. Uitroepteken. Één. Uitroepteken.

intermezzo kanker in je kut

2. Lekker je censuur opheffen.

intermezzo word wakker man

3. Dodelijke notenallergie.

intermezzo dat mag ik toch vinden

4. Sorry, mijn naam is Corry.

intermezzo hartkanker

5. De gebeten bitch.

intermezzo tyfus

6. De woestijn in.

7. Atomen zijn neutraal.

8. Geena!

1. *Uitroep¹teken. Uitroep¹teken. Één. Uitroep¹teken.*

Scheve bek.
Boerentrien.
Duffe doos.
Is dat een pruik?
Oud wijf.
Een paard lacht nog charmanter.

Ik ben niet echt iemand.
Geen popidool, bijvoorbeeld,
geen wereldberoemde filmster,
of schrijver, wetenschapper, televisiekok,
ik zit niet in de politiek,
ik heb geen blog, vlog of youtubekanaal.

Ik ben... nou ja,
ik ben niet meer wat ik was,
dus wat doet het er nog toe.

Ik had drieënvijftig “vrienden” op Facebook
en achtendertig “volgers” op Twitter.

Niet wat je zegt een ster, dus.

Toch ben ik tamelijk bekend.

Nu.

Volgens mij is dat een adamsappel.
Weet je zeker dat het een wijf is,
en niet gewoon een mislukte flikker?
Die zou niet buiten mogen komen
zonder zak over d’r kop. Een vuilniszak.
Luchtdicht aangetrokken.
Groot chemisch afval.
Daar heb je een pasje voor nodig.
Gehandicaptenpasje.
Uitroep¹teken. Uitroep¹teken. Één. Uitroep¹teken. (!!1!)

Uitroep¹tekens met een 1 ertussen,
enthousiaster kan het niet worden.
En het is leuk enthousiasme op te roepen,
alleen gaat het zo vaak gepaard
met een enorme, blinde agressie.

Ik zou mijn hond er nog vanaf trappen.
Postnataal aborteren met een breinaald in d’r oog.
Dan nog liever een asielzoeker.

Dat zijn nog relatief vriendelijke opmerkingen,
tamelijk creatief ook, iets meer context dan

hoer
bitch
teef
sterf
kanker
kut

Dat is natuurlijk,
als je dat over je heen krijgt,
dat is wel,
dan schrik je wel even.

Terwijl...

Ik ben echt een heel leuke vrouw.
Aardig, vlot in de omgang.
Goedlachs.

Ik heb heel bescheiden
en politiek correcte meningen,
meestal ter linkerkant van het spectrum.

Ik zou d'r nog niet op kotsen
als ze in brand zou staan.
Ik snij d'r tieten af
en draag ze als een hoedje.
Stuur d'r naar een concentratiekamp!
Smilyface. Swastika. Hartje.

Ik ben moeder, niet eens zo'n slechte,
qua opvoeding en liefde enzo,
en tot aan de scheiding was mijn huwelijk
ook niet per se heel beroerd,
ik was misschien geen assepoester
mij hij ook zeker geen prins op het witte paard,
wilde ik ook niet, toen we trouwden,
toen vond ik gelijkheid belangrijker.
En nu, ach, het zou aardig zijn
als iemand eens mijn stoel
voor me aan zou schuiven.
Nou ja, goed, doet er niet toe.

Kortom, ik ben best een leuk mens.

Ik hoop dat ze kanker in d'r neus krijgt.
Ik hoop dat ze kanker in d'r doos krijgt.
Het is zelf een kankergezwell.

intermezzo kanker in je kut

*Kanker in je kut
kanker in je kut
kanker kanker
kanker in je kut*

*Je verdient het trut
van die kanker in je kut
in je bodemloze put
vol met schimmel
vol met prut*

*Kanker in je kut
kanker in je kut
kanker kanker
kanker in je kut*

2. *Lekker je censuur opheffen.*

Je moet dat soort dingen natuurlijk
niet te persoonlijk nemen,
het is meer een eruptie.
Of een mechanisme.
Een uitlaatklep.

En iedereen heeft een uitlaatklep nodig, toch?

Sommige mensen gaan hardlopen, of nordic walken,
anderen springen op een racefiets, middelbaar buikje en al,
de een zoekt het in de drank
de ander in therapie,
de derde gaat klaverjassen,
de vierde snijdt dunne lijntjes in haar onderarmen
en de vijfde zoekt het online.

Niet de beste optie,
maar ook niet de meest vreselijke.

Ik bedoel, het is geen volkerenmoord.

Het is een uitlaatklep.

Je moet je overdag al zo vaak inhouden.

Je glimlacht wanneer je je gehandicapte medemens
voor laat gaan bij de slager, helpt hem zelfs
zijn portemonnee uit zijn rugzak te halen.

Je staat op voor zwangere vrouwen in de bus,
al voel je zelf de zwaarte der dagen ook wel aan je knieschijven knagen.

Je geeft een zwerver een euro voor een goed verhaal,
terwijl je ook wel weet dat hij liegt.

En je doet het niet omdat je dat wil
je doet dat omdat dat zo hoort.

Of misschien omdat je zo'n kop hebt, zo'n kop
waarvan de mensen denken: 'O, die gaat wel even aan de kant,
daar hoef ik geen rekening mee te houden,
ik hoef er maar naar te wijzen of ze verdwijnt.'

Terwijl je tegen die gehandicapte wil zeggen:
rol een eind op, spast, je stoma stinkt en ik was hier eerder!

Terwijl je tegen die zwangere slet wil zeggen:
je had die gifkut van je met chloor moeten spoelen
dat had de wereld een mongool bespaard.

Terwijl je tegen die junk wil zeggen:
flikker toch op man, alsof ik geen ellende heb gekend,

maar zie je mij op straat zwerven? Naar de drugs grijpen?
Ik ben een vechter, slappe zak, en wat ben jij?

Niets.

Jij bent niets.

Ze zouden voor jou
de doodstraf moeten herinvoeren,
standrechtelijk executeren,
een nekschot op straat
en je lijk aan de varkens voeren.

Maar dat zeg je niet.

Je zegt: gaat u voor,
gaat u zitten,
alstublieft.

Altijd beleefd,
beschaafd
en met een glimlach.

Ik snap wel dat je je
af en toe wil afreageren.

En dan is online tekeergaan
toch beter dan
een auto in brand steken,
voor de trein van halfzeven springen,
of met een aanvalswapen
een gayclub uitmoorden?

Om maar even wat perspectief te bieden.

Dus ik bedoel het allemaal niet zo
heel erg vreselijk naar of serieus
wanneer ik onder een of ander
artikel over een actueel onderwerp schrijf

Krijg allemaal kanker aan je lul,
subsidieverslaafde teringlijers,
ga lekker verzuipen in de middellandse zee.

Nee joh.

Soms is het gewoon lekker
om je censuur op te heffen.

Moet het wel naamloos blijven.

Moet het wel
zonder consequenties blijven.

Anders verliezen dit soort
onschuldige woordspelletjes
wel heel snel hun kader.

Want...

Die opmerkingen moet je binnen de context zien,
de onlinewereld is gewoon wat rauwer,
wat directer en, ja, wat onbeschaafder
dan de wereld waarin we elkaar
direct in de ogen kunnen kijken
(en ook een klap terug kunnen krijgen).

Botoxbitch
met je tieten op een stokje.

Dus moet je je naam
voor jezelf kunnen houden.

Als je stoom afblaast
moet die niet terug in je gezicht waaien.

Je moet van een kerkorgel
ook niet één pijp isoleren,
van een koor niet enkel
een miezerige sopraan beluisteren,
van een stadion vol voetbalfans
niet de eenling gaan beluisteren.

Het is een collectief gebeuren,
een symfonie, en ook, ja, een kakofonie.
Alle stemmen bestaan tegelijkertijd.
Als je er eentje uitlicht
dan verlies je de context.

En zonder context
wordt de betekenis grotesk.

Pijp m'n kut, sukkel.

Of vergelijk het met literatuur,
want het is natuurlijk ook een soort van kunst,
dit soort online... poëzie.

We maken op het internet gebruik
van de hyperbolische metafoer,
de stilistische overdrijving,
de polemische scheldkanonnade.

Het is toegepast design,
want *form follows function*, toch?

De functie is de uitlaatklep
en iedereen heeft een uitlaatklep nodig.

En de vorm is de overdrijving,
zonder reliëf of nuance,
de inhoud komt direct uit de ingewanden.

Artaud, als je er een artistieke referentie aan wil hangen.
Het Theater van de Wreedheid.

Maar je moet de context zien.

En de overdrijving zonder het overdrevene,
is grotesk, absurd, idioot,
kwetsend, ja, misschien zelfs illegaal.

Ze zouden ze allemaal
af moeten knallen,
achterlijke mongolen.

Want ja:

Een toiletput zonder museumzaal
is ook geen Duchamp.

Bitch.

Een naaktfoto heeft de handtekening
van Serrano of Koonz nodig
om kunst te zijn, in plaats van porno.

Hoer.

En een den heeft december nodig
om een kerstboom te kunnen zijn.

Maar goed.

Dat is natuurlijk allemaal
nog geen excuus.

Sorry.

intermezzo word wakker man

serieus

wat de fuk is jouw bron joh

oh ja de volkskrant tuurlijk

white people paper

educate yourself man

het is niet alleen dom

het is ook gewoon racistisch

alsof slavernij nooit plaats heeft gevonden

fuck de holocaust jongen

serieus

en die armeense genocide dan

DENK zelf eens na

daar zit arsenicum in

en daar zit formaldehyde in

vraag het maar aan verplegers

en aan artsen

die vaccineren hun kinderen ook niet

dus wat denk jij

dat ik gif in mijn kind ga spuiten

in afrika doen ze het ook niet

nooit problemen gehad

tot die witte klootzakken kwamen

ja die stopten geiten en kippen en weet ik veel in huis

tuurlijk wordt je daar ziek van

fokkin tatta's

vraag maar

joden vaccineren hun kinderen ook niet

dus ja daar heb je het

nee dat is geen complot da's gewoon een feit

joden vaccineren hun kinderen niet

dus wat betekent dat

wat betekent het dat er op nine eleven

vierduizend joden niet naar hun werk waren gegaan

ja precies ja, vierduizend

nee dat is geen complot dat is gewoon waar

geloof maar wat je wil geloven

loop maar achter de media's aan

ik geloof in de feiten

de twintowers zijn opgeblazen

om een excuus te hebben de arabieren aan te vallen

ja toch feiten dus

kijk maar naar de geschiedenis

die hele holocaust is ook in gang gezet door de zionisten

anders hadden ze israël toch nooit voor elkaar gekregen

nee dat is geen antisemitisme

dat is gewoon feitelijke kritiek op israël

zionisten zijn nog erger dan de is
en trouwens de is is ook door israël gefundeerd
door israël en obama
barack saddam hoessein obama
het zit gewoon in z'n naam
dus doe nou niet of ik gek ben
ik ben gezond ik denk gezond ik eet gezond
ik raak geen suiker aan
is nog erger dan heroïne, suiker
suiker is gif daar krijg je kanker van
zo willen de moslims ons pakken
ja hallo denk eens na dan – suikerfeest
die willen ons allemaal kanker geven
die moslims, allemaal hè, niet alleen de marrokkanen
allemaal chemisch, suiker, en kanker,
suiker wordt gemaakt door monsanto
is allemaal genetisch gedomesticeerd
zit allemaal straling in, e-nummers!,
monsanto, wist je dat monsanto,
dat dat eerst BASF heette
en dat BASF ZYKLON B maakte
dat de nazi's daarmee de joden uitroelden
monsanto BASF ZYKLON B AG FARBEN en unilever
dat is allemaal één pot nat
dat is allemaal in handen van de rothschilds
dat zijn nazi's, die rothschilds, algemeen bekend
net als de bilderberggroep
dat is de nul komma nul nul nul één procent
de elite die de kolonies terug wil
die willen gewoon de kolonies terug
dus moeten eerst de mensen maar eens uitroeien
of in ieder geval sterk verdunnen
en de rest tot slaven maken
de elite en de multinationals
die willen alle mensen tot slaven maken
dat deden ze eerst met heroïne en AIDS
en nu met suiker, en met brood,
en met vaccinaties dus
word wakker man
je spuit je kind vol autisme
en slavernij en d'r zit
fluor in het drinkwater
en geloof jij maar lekker wat je wil
val jij maar lekker in slaap
je bent een schaap, jij,
jij volgt gewoon
tot je verzuipt

3. *Dodelijke notenallergie.*

Sorry.

Ja, sorry.

Maar sorry is niet genoeg.

Ik heb me uitgeput in sorry's,
ik heb mijn duimen blauw getypt,
mea culpa, mea culpa,
mea maxima culpa,
honderd rozenkransjes
en duizend aktes van berouw.

Je kan sorry zeggen tot je huig
als boomschors in je strottenhoofd hangt,
tot je toetsenbord versleten is
en je vingers piepen van de RSI.

Niemand blijft mijn sorry's.

Touwtje d'r om en laten bungelen.

Sorry.

Laat 'r een rugby-elftal overheen gaan.

Sorry.

Afgezaagde loop in d'r poes
en de trekker driemaal overhalen.

Sorry. Sorry. Sorry.

God jezus fuck de tering.

Je maakt één foutje
en de wereld staat klaar
met fakkel en hooivork
om je naar de brandstapel te sleuren.

Ik heb een foutje gemaakt.

Iets geschreven wat ik
misschien
niet had moeten schrijven.

Of nee,
eigenlijk gaat het daar niet om.

Het is helemaal niet wat ik heb geschreven,
of hoe, de inhoud doet er weinig toe,
het gaat erom dat de context verkeerd was.

En dat het onder mijn eigen naam was.

Foutje. Stom. Sorry.

Soms heb je van die dagen,
je bent moe,
je ogen prikken, de wereld een waas
en d'r klopt een roekeloos chagrijn in je borstkas.

Je hebt iemand voorgelaten,
een zitplaats aangeboden,
geld gegeven.

En de kater van je altruïsme
steekt als een breipen in je slapen.

Je moet effe pff, je moet effe los,
je moet effe op vakantie in de *comment-section*.

Iets met Zwarte Piet, bijvoorbeeld, of Sylvana Simons,
immigratie, de NS, de EU, kunstsubsidies,
onderwijs, thuiszorg, de voedselbank,
Israël-Palestina, GroenLinks-PVV,
maximumsnelheden, overheidsuitgaven,
de Joint Strike Fighter, bodyshaming,
feminisme, vrouwenrechten, Nepal,
de Amerikaanse verkiezingen, OZB,
parkeertarieven, hondenpoep, porno, porna,
etnisch profileren, dt-fouten, Lady Diana,
gemeentelijke belastingen, rookverbod,
boerka's, boerkini's, moslims, Monsanto,
joden, zionisten, de katholieke kerk,
pedofielen, honden eten in China,
vaccinatie, ambtenaren, Angelina Jolie,
de puinhopen van paars en de
profetieën van Pimmetje, paaseitjes
of verstopeitjes, halal rookworsten,
seksisme in de IKEA-gids, genderneutrale toiletten,
Poetin als sterke man van Europa,
Godwinn is zelf een fascist, de reclame
van Suit Supply, ADHD is geen ziekte
het is een mentaliteit, naaktfoto's van Rihanna,
de borsten van Georgina, Demmink,
salarissen van zorgmanagers, het leenstelsel,
Oekraïne, TTIP, referenda, D'66,
schooluniformen en de doodstraf,
orgaandonatie, de publieke omroep,
de leeftijdsgrens voor alcohol, roken,
grand theft auto, Simone van Saarloos,
anorexiamodelen, treinconducteurs,
neptieten, euthanasie, meer blauw op straat,
illegaal downloaden, biologisch eten,

veganisten, identificatieplicht, vluchtelingen,
prostitutie, het koningshuis, Vlaanderen,
terrorisme, abortus, islam, ja, nee,
welles, nietes, nazi, gutmensch, kuthoer, lul.

Genoeg controversiële onderwerpen
Genoeg mensen online die op je zullen reageren
als een uitgehongerde ijsbeer
op een verdwaalde dierentuinbezoeker.

Want in de werkelijke wereld,
het grijs tussen de huizenblokken,
de uren tussen opstaan en slapen,
de kilometers die je maakt
om onderdak en voedsel voor jezelf
te organiseren, de vreugdeloze
moeite die het kost om alleen maar
in leven te blijven, in die werkelijke wereld
zijn er weinig mensen die echt naar je luisteren,
die op je reageren, al is het boos,
schreeuwend, met CAPSLOCK
en intense haat. Aandacht is aandacht,
al zijn het bits en bytes, enen en nullen,
scheldwoorden en doodsbedreigingen.

Ik had de hele dag gewerkt.
Dan thuis, al in badjas tijdens het eten
(bezorgpizza en een groot glas wijn)
doe ik de administratie,
dossiers bijwerken,
en de traktatie-informatie
op de betreffende pagina
van het bedrijfsintranet actualiseren.

“Wegens een geval van ernstige,
ja dodelijke notenallergie,
is het vanaf heden niet meer toegestaan
traktaties uit te delen die noten bevatten,
of traktaties die gemaakt zijn in een bedrijf
waar ook noten worden verwerkt.”

Daarna tik ik nog een
- let wel: ironisch bedoelde -
reactie op een artikel
over bootvluchtelingen,
dan sluit ik af,
giet ik het staartje van de wijn naar binnen,
slof ik de trap op en vlucht ik in de slaap.

Nog één dag en het is weekend.

intermezzo dat mag ik toch vinden

*ik mag ook niks zeggen
je mag niks meer zeggen
tegenwoordig
in dit land
nee ik moet mijn bek houden
het is weer allemaal zeker niet politiek correct
dan moet ik mijn bek houden
maar ik mag het toch vinden
dat mag ik toch vinden
dat mag ik toch gewoon vinden
dat mag toch gewoon
da's toch gewoon mijn mening
dat is toch gewoon wat ik vind
iedereen heeft toch recht op z'n eigen feiten
of niet dan
moet jij daar weer wat van vinden?
Nou? Nou,
mag toch ook?
ik heb er toch gewoon recht op
op wat ik vind
mag ik toch gewoon zeggen
bepaal zelf wel of dat waar is
dat ga jij niet voor mij bepalen
of dat dat waar of niet is
dat is gewoon wat ik bepaal
kankerlijer
ja sorry hoor
sorry dat ik het zeg
met alle respect hoor
kankerlijer
maar je moet mij gewoon in m'n waarde laten
je moet me niet gaan zitten aanvallen
kankerlijer
omdat je het niet met me eens bent
je moet je kop eens uit je reet halen
en je bek houden
ik mag toch gewoon zeggen wat ik denk
is nog altijd gewoon vrijheid van meningsuiting hoor
dus ik zou m'n bek maar houden als ik jou was
dat je mij hier een beetje loopt tegen te spreken
dat je probeert me de mond te snoeren
nou mooi niet
ik mag gewoon zeggen wat ik denk
daar steek jij of niemand niet een stokje tegen
dus rot maar snel op jij*

4. *Sorry, mijn naam is Corry.*

Ik kom op mijn werk en
iets is er anders dan anders.

Het is koud voor de tijd van het jaar,
juni, grond aan de vorst,
het is glad, ik glibber meer
dan dat ik loop.

Ik knik twee collega's
bij de rookabri toe,
het ijs op hun lippen
kraakt in een glimlach.

Een postbezorger op zijn brommertje
slipt op de ijzel wanneer hij optrekt,
hij slingert de weg op.

Er staan bloemen op het raam
van mijn lokaal en de vissenkom
is met Blub en al bevroren tot een klomp.

Het wordt niet warmer als ik binnen ga.

Voor het kantoor van de directrice
staat een plukje medewerkers,
ze staan op een pak sneeuw
van zeker vijf centimeter dik.

Vlokken liggen op hun schouders
zonder te smelten.

Hun afkeer van mij
weten ze nog slechter te verbergen
dan normaal.

Karin, de directrice,
en tevens mijn direct leidinggevende,
ijspegels in haar haar,
lichtrode blosjes op haar blauwige wangen,
staat voor de roedel pinguïns.

Ze wijst naar me.

“Jij, nu, mee.”

Ze schaatst naar haar kantoor
en ik glij achter haar aan.

Ze ploft in haar bureaustoel,
draait haar computerscherm zo
dat ik kan zien wat ze open heeft staan.

En ik denk dat ik ergens,
ergens, even niet heb opgelet.

“Heb jij dit geschreven?” Vraagt ze,
met een wit wolkje condens uit haar mond.

Ik knik.

“Zou je het eens voor willen lezen?”

Ik knik.

“Wegens een geval van ernstige,
ja dodelijke notenallergie,
is het vanaf heden niet meer toegestaan
traktaties uit te delen die noten bevatten,
of traktaties die gemaakt zijn in een bedrijf
waar ook noten worden verwerkt.”

We laten de stilte even tussen ons in hangen,
tot deze bevriest en op de grond uiteen spat.

“En verder?” vraagt de directrice.

“Verder niks.” zeg ik.

“Wat staat hier?”

“Dat is een foutje.” zeg ik.

“Dat is een doodsbedreiging.” zegt Karin.

“Een ironische doodsbedreiging.” zeg ik.

“Een ironische doodsbedreiging?” vraagt Karin.

“Onschuldig.” zeg ik.

“Lees hem dan eens voor,
als die doodsbedreiging zo onschuldig is.”

Karin is verschrikkelijk kalm.
Dat verontrust me.

“Ik weet niet of het nou per se
zo enorm constructief is
om hier precies te citeren
wat ik heb geschreven, nee,
het belangrijkste is natuurlijk
dat ik het niet zo bedoelde.”

Karin blijft me aankijken.

“Want je bedoelde het ironisch.”

“Ja. Precies.

“Je bedreigt hier iemand met de dood.
Tamelijk concreet.
Inclusief een referentie
aan veertig/vijfenveertig.
Dat vind ik nogal gewelddadig.
En racistisch. En verschrikkelijk.”

“Ja. Maar dat moet je dus ironisch opvatten.

Snap je?”

“Dat jij een vluchtelingenkind
met een leerachterstand,
een kleuter die bij jou in de klas zit,
met de dood bedreigt, dat,
dat moet ik ironisch opvatten?”

“Ja! Want ik *bedoel* het tegenovergestelde.
Omdat ik kwaad ben dat onze regering
ons in de steek laat. De kinderen, maar ook ons,
jou en mij, de mensen die voor ze moeten zorgen,
de mensen die het onderwijs moeten geven,
het grootste deel van hun tijd kwijt zijn
aan administratieve taken, dossiers bijhouden,
het bijwerken van traktatie-informatie,
en niet alleen het onderwijzend personeel hè,
nee, ook verpleegsters, mensen in de thuiszorg,
defensie, voedselbanken, psychiaters,
iedereen is de lul. En dat ventileerde ik.

Want ik ben boos, verdrietig, gekwetst,
ik ben vol liefde voor Mohammed,
dat is mijn lievelingsmigrantenkindje,
natuurlijk wil ik hem niet dood,
integendeel, ik gun hem een lang
en gelukkig leven, hier of in Syrië,
dus met die reactie bedoelde ik
het tegenovergestelde,
zo werkt ironie,
satire,
naar een aanklacht wordt niet meer geluisterd,
dus moet je choqueren
met het omgekeerde.

Ironisch. Verbaal.
Niet fysiek.
Niet racistisch.
Niet gewelddadig.

Sowieso, geweld,
dat begint pas,

dat begint pas met fysiek contact,
toch? Geweld
dat is niet met woorden.

*Sticks and stones
may break my bones
but words will never hurt me.*

Ik heb het niet eens hardop gezegd.
Dus het is ook niet echt
of je m'n toon kon horen.

Anders had je wel kunnen horen
dat het ironisch was. Of sarcastisch.
Of in ieder geval niet serieus.

Het is humor.
Misschien geen goede humor,
maar een slecht gevoel voor humor,
of een ánder gevoel voor humor,
dat is nog altijd niet strafbaar,
toch?

En daarbij, hoe kan je dan nou
een doodsbedreiging
aan een kleuter
serieus nemen?

Ironie!
Dubbele bodem!
Satire!"

"En denk jij dat de vader van Mustafa
die hele dubbele ironische bodem begrepen heeft
toen hij gister op de traktatie-informatie-pagina
van de interne schoolsite las dat jij hem
– ironisch! – naar de gaskamers wilde sturen?"

"Ja. Dat was dus per ongeluk."

"Per ongeluk?"

"Verkeerde site. Oeps."

"Oeps?"

"Oeps."

"Een vader van school
heeft er een schermafbeelding van gemaakt,
of nee, hoe heet dat nou, een *meme*.
Weet jij wat dat is, een *meme*?"

“Welke vader?

Rob zeker, de vader van Bruis,
die etter met die rooie haren,
die zo slecht presteert
dat ‘ie wel *hoogbegaafd* moet zijn.”

“Het doet er niet toe wie het is.
Het doet er toe
dat het een razend populaire *meme* geworden is.
Het gaat in drie talen de hele wereld over.
Je naam staat erbij. En je foto.”

Context.

Context biedt nuance.

Context geeft aan
of een doormidden gesneden koe
een product van een slager
of van Damien Hirst is.

Context geeft aan
of ik mijn kleuter met de dood bedreig
of een ironisch statement wil maken.

Ofzo.

Bijvoorbeeld.

Context geeft aan
of ik een heel aardige vrouw ben,
of een naar mens.

Kutwijf.

Nazi.

Misselijke heks.

Ik weet niet zo goed wat ik moet zeggen.

De directrice kijkt me aan.
Heel even lijkt het of ze medelijden met me heeft.
Dan glijdt er een ijskoude waas over haar ogen.

“Je bent per direct geschorst.”

“Nou ja,” zeg ik, “vanwege één foutje?”

“Nee,” zegt Karin, “vanwege de reputatieschade.”

“Reputatieschade!

Ik bedoel, pfff...

alleen vanwege dat internet.

Vroeger was zoiets meteen verdwenen!

Vroeger zei je oeps, sorry,
ik bedoelde het niet zo,
sorry mijn naam is Corry.

En vroeger vroeger,
vroeger vroeger waren echt andere tijden,
vroeger vroeger
had je zo'n migrantenkind
gewoon een trap verkocht
en was er ook niks aan de hand geweest.

Zie, nu kan je het horen,
aan mijn toon,
dat ik het zo kwaad niet bedoel,
dat het ironisch is,
dat ik juist het tegenovergestelde bedoel.

Dat ik vroeger vroeger heel erg vind
en dat ik blij ben
dat we geen bootvluchtelingen meer laten verdrinken,
oh! hè! weer satire!

Zie, zo merk je toch dat ik vind
dat iedereen gelijk is.

Alleen zijn sommigen
een beetje meer gelijk dan anderen.

Ja, nu citeer ik, hè,
nu refereer ik,
nu check ik even of je erbij bent, Karin,
of je snapt over welke literatuur ik het heb.

Of je snapt dat ik die beslissing van jou
nogal totalitair vindt.

En dat je niet denkt
dat ik van de straat ben."

Maar Karin luistert al niet meer.
Ze is in haar iglo gekropen
en heeft een ijsbeer op wacht gezet.

Ik druip af.

Een haagje ouders staat me op te wachten.
De ene helft staat grimmig te klappen,
de andere helft filmt me.

Ik glimlach en maak het peace-teken.

Dat had ik beter niet kunnen doen.

*Teacher makes Victory sign
while being fired over internetmeme.*

Peace-teken
victory-sign
context
misverstand.

intermezzo hartkanker

*Ja, weet je wat het is,
ik heb dus zelf kanker.*

Is echt heel erg.

*Het zit zo hier,
in mijn borst,
zo bij mijn hart,
ja, het is hartkanker,
heel erg ja,
en het straalt zo uit,
zaait zo uit,
naar, nou ja,
naar alle kanten eigenlijk.*

*Naar mijn hoofd ook,
en mijn tong, en
mijn stembanden.*

*Daarom zeg ik soms
van die dingen, van die
gekke dingen, van die
dingen die ik niet zo meen.*

*Het zit ook in m'n vingers
in m'n typevingers,
waarmee ik dingen schrijf,
dat gaat soms dus ook
helemaal langs mijzelf heen.*

*Ik vind het ook vreselijk
maar het is dus die kanker.*

Die hartkanker.

Heel erg.

*Ja nee ben er niet mee
naar een dokter geweest nee,
die vertrouw ik niet
die dokters. Die zijn alleen
maar op je geld uit.*

*Ik had een dochtertje
vroeger, een kleintje,
die heb ik dus gevaccineerd*

*en daar heeft ze autisme
van gekregen. Ja.*

En daar is ze aan dood gegaan.

*Is echt heel erg,
autisme, zoek maar op,
krijg je van injecties.*

*Heeft me heel veel pijn gedaan.
Ik denk dat dat eigenlijk
tot die hartkanker geleid heeft.*

*Dat is mijn emotionele waarheid,
ja, dat voel ik zo, ja. En wat ik voel,
dat is zo. Want dat is toch zo?
Dan kan zo'n dokter ofzo wel
met een andere diagnose komen
maar als ik dat niet voel, hoezo
is dat dan waar? En op internet
heb ik wel gelijk. Ja. Wie heeft
er dan gelijk? Die dokter, die
geld wil verdienen, of ik,
en ik voel het toch allemaal.*

*Er is toch geen andere werkelijkheid
dan mijn emotionele waarheid? Ja,
nou ja, die is misschien anders dan
die van jou, ja, of die van de dokter,
ja, maar jij hebt geen hartkanker,
of wel soms, en jij hebt geen kind
verloren, of wel soms, nee dus,
dus jij moet je bek houden, kut.*

*Je moet niet zeggen dat ik lieg
alleen omdat jouw waarheid anders is.
Alsof jij kan voelen wat ik voel.*

Ik heb godverdomme hartkanker.

5. *De gebeten bitch.*

Als je je niet druk hoeft te maken
over nuance, dan blijft die
morele verontwaardiging
zo lekker in je buikje gloeien.

Brandstof voor De Goede Mens.

Het is helemaal niet nodig
om zelf goede werken te verrichten
als we de misstappen van anderen
maar lekker kunnen veroordelen.

Dan wordt het allemaal heel simpel.

En daar houden we van.

Simpel.

Zwart-wit.

Eén tweet,

één kop.

De mijne.

Het is niet wát ik heb gezegd
maar dat het niet privé is gebleven.

Dat er een dader is gevonden.

Nou goed,
dan ben ik dader,
dan zeg ik sorry.

Maar niemand zegt:
ik zal het je vergeven.

Beter dan ik.

Want de ander
bestaat zonder context
en kan maar één ding zijn:
goed of fout.

In moreel verwerpen
zit geen grijs gebied
dat is heel duidelijk.

En wat heel duidelijk is
dat is heel lekker.

Eenmaal stok en hond gevonden
is het moeilijk met het slaan te stoppen.

Ik heb ze de stok zelf gegeven
en ook
ben ik de hond.

Bitch

Ik ben de gebeten bitch.

En ik ken het spel,
ik ken de twee maten,
ik heb iets 'verkeerds' gezegd
en moet worden gestraft.

Dat de straf vervolgens
de misdaad overtreft, dat,
dat vind ik wonderlijk.

Geen oog om oog
of tand om tand, nee,
een zondvloed voor een druppel,
een kernbom voor een katapult.

Ik word bekeken
en verscheurd
terwijl...

Ik heb niemand vermoord of verkracht,
ik heb niet aan kleine kinderen gezeten,
ik heb geen genocide gepleegd
of puppy's gevild met mijn blote handen.

En toch, en toch.

Geen mens meer
maar een zondebok.

Kaalscheren en rode verf
over je rotkop smeren.
Eerst opschuren dan aflakken.
Met buitenbeits!
En vergeet die bek
niet dicht te plamuren.
Met wat er uit je m'n komt!

Krijg AIDS in je kut, kut,
kankerwrijf, dat je bloed
mag kotsen en langzaam
en pijnlijk heel erg dood gaat.

Lelijk achterbaks teringwrijf.
Jij moet kapot.
Pik erin en doodneuken.
Als het maar niet mijn pik hoeft te zijn.

Mislukte flikker.
Spast.
Breinaald in je oog.
Accuzuur in je gezicht.
Jij moet eens goed verkracht worden.
De gaskamer in.
Kanker in je kut.
Nekschot.
Pijp m'n kut
kuthoer
op je knieën
schijtwijf
bek open en slikken
ik neuk je in je neus

Ik schil je tepels
met een dunschiller
van je tietjes af
ik trek je baarmoeder
uit je kut
en leg er een knoop in
ik stomp je zo lang
met een gloeilamp
in je anus kut aars gat
tot je bloed poept
bloed poept
poep die ik in je bek prop
stront tussen je tanden
schijjt in je huid schijtwijf schijtkanker
mijn pik in je oogkas
neuken tot je scheel ziet
m'n ballen in je bek
eerst je tanden eruit dan m'n ballen in je bek
ik fistfuk je in je navel bitch
ik pis in je kut
ik snij je klit
met een glasscherf open

Jij moet je plaats kennen kankerwif.
Aidsbek. Bitchteef. Hoerkut. Kankerpis.

Tyfushoer.

Tyfushoer?

Tyfushoer, is dat erg?

*en ik vlees ben ik
bloed en vlees ben ik
geen enen en nullen
geen nul ben ik maar
alles wat er van mij echt is
wordt aangevreten aangetast
door bits en bytes en
alles wat ik echt ben
wordt opgevreten virussen
ik ben besmet met virussen
m'n bloed is ervan vergeven
ik zinder van de virussen
ze vreten me van binnen op
pus uit m'n lever pus
uit m'n nieren pus in
m'n longen ik verzuip in pus
en alles vreet me op buiten
binnen alles maakt me kapot
blaren m'n huid spat pus
alles maag scheurt dood ik
overal dood en zwart ik zwart ik
ben nullen ik niks nullen niks
meer dan nullen en alles
vreet me op en ik stok stop
strot storm stof tot stof stom
storf stort stolp stond stop
stop stop stop stop stop stop*

intermezzo tyfus

wikipedia

tyfus kan verwijzen naar

één:

vlektyfus en Rocky Mountain spotted fever

twee:

buiktyfus of tyfeuze koorts

drie:

paratyfus

*je krijgt er koorts van, hoofdpijn,
huiduitslag, misselijkheid, braakneigingen,
verwardheid, diarree met bloed,
of soms juist verstopping,*

je kan er dood aan gaan

*en een tyfushoer is dus een hoer
waar je tyfus van kan krijgen
óf het is een hoer
die tyfus heeft
maar dat is eigenlijk hetzelfde
want dan kan je het ook zelf krijgen*

6. *De woestijn in.*

Ken je spiegelneuronen?

Spiegelneuronen zorgen
voor homogene groepen.

Wij lijken op elkaar
omdat we elkaar nadoen.

Dat vinden we prettig,
als er weinig afwijkt,
als iedereen zich
aan de ongeschreven regels houdt.

Maar er is één probleem.

Wanneer iedereen gelijk is
dan worden de mensen onrustig.

Wij hebben een natuurlijk afkeer
van harmonie en stabiliteit.

Zodra er evenwicht bereikt is
moet dit evenwicht
uit evenwicht worden gebracht.

Mensen kunnen niet tegen evenwicht.
Daar worden ze duizelig van.

Rust maakt mensen rusteloos,
stilte maakt mensen lawaaiig,
gelijkheid maakt mensen kwaad.

Prachtige paradoxen zijn wij toch.

En als een mens kwaad wordt
dan gaat hij op zoek
naar een schuldige,
iemand anders dan hij zelf
waar hij zijn woede op kan projecteren.

En dat ben ik.
De steen in de vijver.

Wat ben ik anders
dan iemand die iets in gang zet
de harmonie van de groep doorbreekt,
de homogeniteit verstoort?

Ze zouden je
in brand moeten steken
en blussen met benzine.

Een zondebok.
Erg nuttig.
Niet zo aangenaam.

De zondebok wordt beladen
met de zonden van het volk
en daarna wordt de bok
de woestijn ingestuurd.

Het volk blijft achter
bevrijd van zijn zonden
tot de harmonie weer opspeelt,
als een zure spetter gal
tegen de huid opspringt
en er een nieuwe zondebok
gevonden moet worden.

En ik moet de woestijn in.

En als dat niet digitaal kan,
als ik mijzelf niet
van het internet kan verwijderen,
en dat kan niet,
wat op internet staat
bestaat voor eeuwig,
wat ooit op internet is gezet
kan altijd weer op komen duiken,
dus als ik niet digitaal kan verdwijnen,
dan moet ik maar analoog verdwijnen.

De woestijn in.

Dit is mijn afscheid,
ik plug uit
ik delete mijzelf,
ik vertrek over de grenzen
ik verander van naam
ik word iemand anders,
analoog
en dus onzichtbaar.

Dit is mijn afscheid.

Ik verdwijn.

Ik ga de woestijn in.

7. Atomen zijn neutraal.

als ik adem haal
haal ik dezelfde adem
die newton, einstein, edison
ingeademd heeft

sterker nog

ik adem atomen in
waaruit newton, einstein, edison
bestonden

ik ben gemaakt
van atomen die ook
in newton, einstein, edison zaten

en in gandhi
santa theresa
jesus van nazareth
pol pot
idi amin
adolf hitler
mohammed atta
en in alle doden
en in al het staal
van de twin towers
en in alle talibaan

het maakt het atoom niks uit
wie of wat het is

atomen zijn niet heilig
of schuldig
geen dader of slachtoffer

in een andere identiteit
is een atoom even oud
en even vers als altijd,
even schoon en even neutraal

dezelfde atomen
kunnen mij zijn
anders breivik zijn
mohammed b. zijn

of een onbekende vrouw

anoniem

nieuw

van al haar zonden vrij gemaakt

het kan die atomen

geen reet schelen

welke identiteit

ze dan ook aannemen

ik dan ook aanneem

ik stel me voor dat ik

mijn huid afstroop en

aan een knaapje in de kast hang

dat ik mijn ziel opvouw

en met mottenballen

in de linnenlade stop

dat ik al mijn onderdelen

tussen krantenproppen prop

kootjes, teentjes, middenrif

mijn lever op sterk water zet,

mijn botten in het zaagsel leg

en zo het kostuum dat ik ben

om een ander iemand hang

zodat mijn atomen iemand anders zijn

en ik

voortaan een ander ik ben

ik ben

Geena

ik ben Geena

8. Geena!

Hi, I'm Geena!

*It's so nice to meet you!
Lemme tell you a little 'bout my big ol' little self here.
I used to think I was a nobody, you know?
Not a celebrity or movie star,
no big shot politician nor an artist of some sort.*

*Didn't really care about it,
'cause you know, the lord makes you in his own image
and if I take to the image of the lord
then I am, you know, happy as a clam!*

But then life took some ugly turns.

To be honest, I took some ugly turns.

*I've not been myself, recently,
anger ate away at me, depression,
I've been suffering from anxiety and
from a gravely suppressed existential panic.*

*These emotions have, as is scientifically proven,
a profound impact on the physical body.*

*It wasn't very long after I hit rock bottom in my mental state of mind,
that my oncologist diagnosed me with primary cardiac synoval sarcoma.*

*A very, very rare, infrequent an in a way exceptional disease
Primary cardiac synova sarcoma, or in other words heart cancer,
has a survival rate of less than one percent.*

*The doctors gave up on me. The hospitals gave up on me.
My insurance gave up on me and left me with huge debts.*

*The only one that did not give up on me,
besides our great lord and savior of course,
but you know: god helps them who help themselves,
the only one that did not give up on me,
was me.*

*I needed to reconnect with my soul,
I needed to heal my spiritual self
in order to heal my physical self.*

*I needed to take a long, hard look
at what I used to put in my body and change that –
because your body is made of what you put in it.*

*I radically changed my eating habits,
went from carbs to care,*

*from sugar to sunshine,
from fats to fair-trade.*

*I radically changed my diet
to an organic allfiber natural and primal nutritious pattern
and you'll never guess what...*

right!

It was a miracle recovery.

*The doctors and the hospitals where flabbergasted,
as they were sure never to see my heart beating again.*

*The insurance company also was very happy
'cause they thought never to be able to bill me again.*

*Now I have a perfectly beating heart,
a smile from ear to ear,
and a bottomless debt from which I'll never recover.*

Although... I'm not one to give up!

So, let's see what we can do for each other.

*Nothing in life is free,
so I do not expect you to donate me anything
without anything in return.*

*But, by making even the smallest donation
you have an all acces to my foodblog
where I give you all the ins and outs
of the cancer-killing diet that saved my life.*

And it may save yours.

*So please, visit my blog,
make a donation and help me help you.*

*From the bottom of my healed heart
I hope to meet you soon,
I'd love it to be in person,
please contact me,
I'm lonely...*

ⁱ Zie de 'OnzeTaal' van mei 2016 (<http://www.vanoostendorp.nl/pdf/uitroepstekens.pdf>)